

Rezolutīvā daļa

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko *Corte suprema di Cassazione* (Kasācijas tiesa, Itālija) iesniegusi ar 2022. gada 31. marta lēmumu, ir acīmredzami nepieņemams.

(¹) OV C 266, 11.7.2022.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 17. novembrī iesniedza *Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu* (Polija) – *Syndyk Masy Upadłości A/Dyrektorowi Izby Administracji Skarbowej we Wrocławiu*

(Lieta C-709/22, *Syndyk Masy Upadłości A*)

(2023/C 104/16)

Tiesvedības valoda – poļu

Iesniedzējtiesa

Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu

Pamatlietas puses

Prasītājs: *Syndyk Masy Upadłości A*

Atbildētājs: *Dyrektor Izby Administracji Skarbowej we Wrocławiu*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Padomes Īstenošanas lēmuma (ES) 2019/310 (2019. gada 18. februāris), ar ko Polijai atļauj ieviest īpašu pasākumu, atkāpjoties no 226. panta Direktīvā 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (¹), noteikumi; Padomes Direktīvas 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (²) noteikumi, jo īpaši 395. un 273. pants, kā arī samērīguma un neitralitātes principi ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj tādu valsts tiesību normu un valsts praksi, kas izskatāmās lietas apstākļos liedz atļaut maksātnespējas administratoram pārskaitīt nodokļa maksātāja PVN kontā uzkrātos naudas līdzekļus (dalītā maksājuma mehānisms) uz viņa norādīto bankas kontu?
- 2) Vai Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 17. panta 1. punkts – tiesības uz īpašumu – kopsakarā ar Hartas 51. panta 1. punktu, kā arī Hartas 52. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj valsts tiesību normu un valsts praksi, kas izskatāmās lietas apstākļos, liedzot atļaut maksātnespējas administratoram pārskaitīt nodokļa maksātāja PVN kontā uzkrātos naudas līdzekļus (dalītā maksājuma mehānisms), rada maksātnespējīgajam nodokļa maksātājam piederošo naudas līdzekļu iesaldēšanu minētajā PVN kontā un tādējādi liedz maksātnespējas administratoram izpildīt savus pienākumus maksātnespējas procedūras laikā?
- 3) Vai tiesiskuma princips, kas izriet no Līguma par Eiropas Savienību 2. panta un no tā izrietošais tiesiskās drošības princips, lojālas sadarbības princips, kas izriet no LES 4. panta 3. punkta, kā arī labas pārvaldības princips, kas izriet no Hartas 41. panta 1. punkta, ņemot vērā Padomes Lēmuma 2019/310 un Direktīvas 2006/112 kontekstu un mērķus, ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj tādu valsts praksi, kura – liedzot atļaut maksātnespējas administratoram pārskaitīt nodokļa maksātāja PVN kontā uzkrātos naudas līdzekļus (dalītā maksājuma mehānisms) –, ir vērsta uz to, lai apdraudētu maksātnespējas procedūras mērķus, par kuru maksātnespējas tiesa ir noteikusi, ka tā ir Polijas tiesu piekritībā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2015/848 (2015. gada 20. maijs) par maksātnespējas procedūrām (pārstrādāta redakcija) (³) 3. panta 1. punkta izpratnē, un tādējādi noved pie situācijas, kuras rezultātā, piemērojot neatbilstošu valsts pasākumu, Valsts kase kā kreditore tiek privilēģēta uz visu kreditoru rēķina?

(¹) OV 2019, L 51, 19. lpp.

(²) OV 2006, L 347, 1. lpp.

(³) OV 2015, L 141, 19. lpp.